

"דער אמת'ר איד"

ב"ה ברוקלין נוא יארק – עורך שנות תשס"ג לפ"ק – פרישת קרח # 2 – תמוז שנות תשס"ג לפ"ק

וועלן מזען מקיים זיין דברי הרא"ש
במלואו.

מיר זענען מהויב מוחה צו זיין

אונור רב זאל זיין געונט און שטארק. האט
אוונ איסגעלערנט או ווען מען זעהט בי' עינען און
עללה איז מען באאל מהויב מוחה צו זיין. מיר וועלן
נישט ליקענען אין שם"ע ישראל ואס שם"ע איי
מרומו שחייטה מוקה ערוב, אפלו פאר א ביליאן
דאלאו.

ווער זענען די אמת'ע צדוקים און אפיקורסים? נישט לויט דער איד, נאר לויט חז"ל

המאנדר לעירוב, או שם הדורות גמורה ה'א,
או מינות זורקה בו – הרא"ש צווק חסר-מוח
כו' ואם לא יהוזר בו אמי מורתךך ואת כל
הקהל שינגן בו גם נידוי באתו המשוגע...
וירחיקו וויברילחו מעדת ישראל כי דבר זה
ציך חיוך שלא יבא כל שוטה חסר דעת לבטל
תורת משה רבינו עליו השלום.

היום אל החפרמו מוח והעקרים והכופרים בתורת
משה רבינו עיה נקאים רב ורבבי

הויתכן לבות נדויל ישראל שליכו לעולמים
ומיצאים עליהם לעזם שם ה'ז מאלו שאננים
מודים בעירוב, וידע יותר להוציאו לעזם
שלחמו ננד העירוב חם ושלום שעל זה אמר
בתשב"ז הנגדל (ח'ב סימן ל"ז) על אנשים
כאלה, או שם הדורות גמורה הו, או
מינות זורקה בו רחל. ויען מה שכתב
הרא"ש כל כ"א:

"שרב אחר התניג לתקוני המבואות
בעירוב וחותמרא הרא"ש מאוד על זה
עד שהחרימו ונידוי. וזה לשונו:

איי מנדאה אוטר ואם היהת בימי המהדרין ה'י
ממיתיין אונטן וכו'.... ומזכזה לנרוותו בכל
הקהלות.... וגם ידרנו אותו למת בדין זקן
מפרק, כי אנו חייכם למפור נפשותינו על
תורת ואלקיום ולבער עושה הרעה מקרבנּו
עכ"ל.

וכן כתוב בתשובה אחרת ז"ל: הכתיב שלחותי
לאותו חתר – מוח כ"ז ואם לא יהוזר בו אני
מורתה בר ואת כל הקהיל שינגן בו גם נידוי
באטור המשוגע... וירחיקו וויברילחו מעדת
ישראל כי דבר זה ציך חיוך שלא יבא כל
שוטה נורקה בו רחל, וכרך כתוב הרא"ש בתשובה
וכלו כ"א), וכרך כתוב עוד גוזלי הרשונים.

ועי"ש עדי בארכיות נдол.
ענדרלעך אוין דער סור פון טעם הבמוס
אנפלעקט געווארטן – טעם א: 5 מיליאן

מיר ווארענען איהם, אויב וועט ער נישט חרטה
האבען ודי דער רא"ש שריביט חור בר, וועט זיין צו
שפער, מיר וועלן מגלה זיין פאר די גאנצע וועלט
אלע זייןע אבען ואס ער בהאלט.

מיר וועלן מקיים זיין כל דברי הרא"ש ויל.
וועלן איהם מנדאה זיין מיט אגעעריגע נידוי, מיר
וועלן איהם נישט לאזען מכוה זיין אונגעעריג וידיעס
ביחז' בעל שם טוב קדוש ז"ע האט אווו אונגעעריג
מיר זאלען אכטונג געבעבן אויב די דרי זייןע

וואס איז מרומו אין דעם פסק "בזעט צעד ארך"
הבעל שם טוב קדוש ז"ע שומע במתיבתא
הראקע ש"מקה" שחייטה וערובם הם יטודי הרות
שהעלם עומד עליהם, ומורומו בפטוק זעעים צעד
ארץ ראשי תיבות: ז'ביהה עירובין
מי'קואות.

זה לשונו: שמעתי שתלמידי הרבי ישראל בעל
שם טוב זכרנו לברכה הי' ושביטים ביחס ומתחכחים
אייהו הרב הערובין בראש ומנהיג הדור עירוב
להשגדה עליון.

יש מהם אמרו שהעקר הוא להשגדה על הובחה
שהזיה השרב' ירא שמים, וכן בכל שאר עניינים
השיכים להז' כי חס ושלום מאכלות אסורים
מנטמטמים את הלב.

ויש אמרו עירובין והוא העיקר להשגדה
שבת בהרדים התלויים בשערה (אג'ג'ה ז'ז'
עמ'ז') והאיסור חמור מאד.

ויש אמרו מקוה היא העיקר להשגדה
שהמקווה תהיה כשרה ביל' שום חשש, כי אם
יסוד בנין האדם הוא חס ושלום ביל' ברשות
קשה לו מאוד להתגבר על הרוע וرحمנא
לייצלן.

ואחר זה אמר להם מון הרבי ישראל בעל שם
טוב זכרנו לברכה בזה הלשון, תהי לי כי בעת
זהות פלפלו גם כן במתיבתא דרייך איז מהם
עיקר ואמרו כmor וכמאר.

והסימן הוא במקרא (ח'קוק ג') בזעט צעד ארץ
ראשי תיבות ז'ביהה, עירובין, מוקה, כל אלה הם
יסוד הארץ. עכ"ל.
ספר ברכות אביהם פ' ואתחם, בית אהרן בלוקיטים, וכן
הו בבעל שם טוב עה'ת ב' יתרו

ולא חינם כתבו הרא"ש והתשב"ז יצאו ננד
המוהים בעירוב וולק: כתוב בתשב"ז הגדול על
אנשים שמוהים ננד עירוב וולק: (ח'ב סימן ל"ז)
על אנשים אבל, או כרך כתוב הרא"ש בתשובה
מיות נורקה בו רחל, וכרך כתוב הרא"ש בתשובה
(כל כ"א), וכרך כתוב עוד גוזלי הרשונים.

געדענק, עס וועט זיך טיעיר Kasṭun
מיר וועלן העון אפען אין א דרשא, או די האסט
חרטה. - חרטה היסט עזיבת חטא חרטה
ותשובת אמת, אויב מיר הערען נישט פון דיר
תיבך ומיר איז אונחנו את גפשינו הייצלנו, מיר

נתיסד על ידי "התאחדות הקהילות
דארכות הברית וקנדה"

משה יעקב וויס דעדאקטער
הרב אנשיל איקאנאכט אונזאניאטען

שפער צום אמת'ר איד
פון שמעון גראנוביץ

וילמאסבורג: זונטיג: א גורייס מלחמה איז
אנגענאנען אין דעם גשלאלגן, איינער האט

סטריט, מען האט זיך ממש גשלאלגן, גישער האט געשערפֿען אפֿשנִידען באָרד
געשערפֿען מען זאל דעם אַפְּשִׁנְיָידָעָן גַּעֲשֵׁרָה דַּעַת עַל
אין פיאוֹת, דער צוֹוִיטָר האט געשערפֿען אַרְך וְעַל
העלען, דער דריטען שווייט, שניט אים אַפְּ דעם
גאנצען קאָפּ, פָּאוֹרָאָס נָאָר די באָרד?

וואס אַז גַּעֲשֵׁעָן אַיִּינְכֶּר יְזִינְגָּרְמָאָן
האט זיך אַגְּנָעְרָפְּעָן דַּיְתָּחֵן מען לאָז פָּאָר פְּשָׁוּט
פָּאָלְטָק מִבְּהָרְבָּיוֹת הַקְּדוֹשָׁה, וואס האט זיך מִזְרָח
נְפָשָׁעָן אוֹיפּ עַדְעַז קְרַטוֹ שְׂוִוִּי

שְׂרִיט אַצְוּוּטָר וְעַס הִיסְטָע, וְעַרְהָא דַעַן

מִבְּהָרְבָּיוֹת

רֹופּט זיך אַנְצָרָעָן דַּעַר יְזִינְגָּרְמָאָן אַז אַיִּיךְ גַּעֲלִינְט
וְמִיט אַהֲלָבָר יְאָרָר וְמִנְשָׁה פּוֹלִיפּ (דַּעַר זִיְּפָנְצָר

הַידְרֹעָה לְשֻׁמְצָה: "זִוְּרָא מִשְׁאָה אֶת הַעַם בַּיַּהֲרָן לְשֻׁמְצָה
בְּקִמְיָהָם". האט גַּעֲשֵׁרְבָּעָן אַז רַבְּכָטוֹ הַקְּדוֹשָׁה אַז
גַּעֲעָן אַקְּגָּעָן קְלִינְגָּעָם עִירָּוב, צַעְדְּלָגָע
אַוְלָעָבָר אַרְטִיקְלָעָן האט אַיִּיךְ גַּעֲלִינְט. יְעַצֵּט קְרָעָן
רְבִנִּים תְּלִמְדִידָר וְרַבְּנָיוֹת הַקְּדוֹשָׁה אַז שְׂרִיבְּכָעָן דַּאָס מַעַן
מַעַן יְאָזָקָעָן אַז עִירָּוב דַּמְּ. דַּי קְלִינְעָן עִירָּובָן אַז
מַעַן זָאָלָמָקָעָן אַרְבָּה מִיטָּש וְמִלְכָוֹת.

פְּרָעָגָט וְזַרְדָּשָׁא אַז קְשִׁיא אַרְבָּה רַבְּנָיוֹת הַקְּדוֹשָׁה
גַּעֲשְׁרָעָן גַּעֲוָאָלָד מַעַן טָאָר נִשְׁתָּאָמָקָעָן קִיְּן
קְלִינְעָן וְזַיְּקָעָן זַיְּ מִיטָּש אַז אַפְּעָנָע חַזְפָּה
אַוְרִיטְזְקָוּמָעָן אַקְּגָּעָן פָּוֹן רַבְּכָטוֹ הַקְּדוֹשָׁה?

דַּי תְּשֻׁוָּה אַז גַּעֲוָעָן אַיִּינְכֶּר אַז גַּעֲשְׁרָעָן
אַפְּיקָוֹס. אַיִּינְכֶּר האט גַּעֲשְׁרָעָן אַז אַרְטִיקְלָעָן
הַמְּדָרְשָׁה, אַדְרָעָעָר האט גַּעֲשְׁרָעָן מַחְלָלָה מַות
מוֹת יוֹמָה. אַדְרָעָעָר האבען גַּעֲשְׁרָעָן: חַאְפָּט אַיִּם,
שְׁנִידָּשׁן אַפְּ דַי באָרְד אַז פִּיאָות, שְׁנִידָּשׁן אַפְּ דַעַן

גַּעֲנָצָעָן קְאָפּ וְשָׁלֹם עַל יְהִרְאָל.

פְּרָעָגָט וְזַרְדָּשָׁא אַז קְשִׁיא אַרְבָּה רַבְּנָיוֹת הַקְּדוֹשָׁה
גַּעֲשְׁרָעָן גַּעֲוָאָלָד מַעַן טָאָר נִשְׁתָּאָמָקָעָן קִיְּן
קְלִינְעָן וְזַיְּקָעָן זַיְּ מִיטָּש אַז אַפְּעָנָע חַזְפָּה
אַוְרִיטְזְקָוּמָעָן אַקְּגָּעָן פָּוֹן רַבְּכָטוֹ הַקְּדוֹשָׁה?

דַּי תְּשֻׁוָּה אַז גַּעֲוָעָן אַיִּינְכֶּר אַז גַּעֲשְׁרָעָן
אַפְּיקָוֹס. אַיִּינְכֶּר האט גַּעֲשְׁרָעָן אַז אַרְטִיקְלָעָן
הַמְּדָרְשָׁה, אַדְרָעָעָר האט גַּעֲשְׁרָעָן מַחְלָלָה מַות
מוֹת יוֹמָה. אַדְרָעָעָר האבען גַּעֲשְׁרָעָן: חַאְפָּט אַיִּם,
שְׁנִידָּשׁן אַפְּ דַי באָרְד אַז פִּיאָות, שְׁנִידָּשׁן אַפְּ דַעַן

גַּעֲנָצָעָן קְאָפּ וְשָׁלֹם עַל יְהִרְאָל.

מְאַנְסִי נְיוֹ יָאָרָק
דַּעַר צְדוּקִי יְהִרְאָל הַגְּדָר דַּעַר
רְבִּין פּוֹן מְאַגְּסִי וּוּעָרְטִי פּוֹן זְיוּנִיכְעָד
הַכְּסָף יְעַנֵּה אֶת הַכְּלָל

הַצְּדָקִי יְהִרְאָל הַגְּרָגָל טָא בִּיגְגָּק

יעַדְרָעָת מַעַט אַפְּעָנָע אַוְיָגָעָן אַז דַּעַר צְדוּקִי
יְהִרְאָל הַגְּרָגָל - שְׁפִיגָּעָל - טָא בִּיגְגָּק. עַפְּעָס גִּיטְפָּט
מִיט אַיִּם, עַר רְהָתָנְשָׁט, עַר לְוַעַט אַרְטָוֹס פּוֹן רְבָּבָע
צְוָרָב, עַר וּלְעַל אַלְעַז אַלְעַז אַרְטָוֹס קְרָעָן אַקְּגָּעָן
דַּעַם הַיְלָגָע עִירָּובָן הַמְּלָקָע עַל יְהִרְאָל הַרְאָאָשׁ

הַאֲתָת מַתְּקָעָן גַּעֲוָעָן.

מוסיף געוען חטא על פשע, ער אויז נאר געווארען אַראָבָּד פּוֹן קְהִלְיָה יְטוּבָּה.
מיר האבען באמת געמיינט, אוֹ דאמס וועט זיין
אויז אַתְשָׁבָּה אוֹירָךְ וַיְיִנְעַבְּרָהּ תְּדִיְּנָהּ, אוֹוִי
וְוִי בְּנֵי הַקָּדוֹשׁ חָאָט דָּאָךְ גַּעֲהַלְתָּעַן אָזְצָו
מַאֲכָעַן אָן עִירְובָּד אַדְרָךְ זַיְן אַנְבָּתְּ דִין, עַל כֵּן
הַאֲטָא אָנוֹזָעַן קְהָלָה אַוְיְגָעְנוּמָעַן אַנְיִיעַם בֵּית
דִין כָּדי נַאֲךְ צְפָאַלְגָּעַן דִּי הַוְרָהָה פּוֹן בְּנֵי
הַקָּדוֹשׁ. וּוְיַיְלָא אַוְיבָּעַס דָא אַבְּתִּי דִין אָזְצָו
שָׁוֹן נִשְׁטָאָה קִיּוֹן שָׁוֹם שָׁאַלְהָ וְוּעַגְּן אָן עִירְובָּד,
אוֹזְיָהָט מַעַן דָאָךְ גַּעֲרַבְיָהּן אָן דִּי צִיטְרוֹגָ
צְוֹויִי נַאֲךְ אַנְאָנד, אָנוֹ דִי זַעֲלַבָּע זַאֲכָי
דָאָךְ גַּעַשְׁטָאַגְעַן מִפּוֹרֶשֶׁת אַיִן דָעַר אַיד, אָז דָאָס
אוֹזְדָעַר גַּעַצְעָר קִיּוֹן עִירְובָּד, אָנוֹ עַס אָזְצָו
נִשְׁתָּמְאָכָעַן קִיּוֹן עִירְובָּד, אָנוֹ עַס רַבִּי יוֹסֵף
גַּעַשְׁטָאַגְעַן אַמְעָשָׂה פּוֹן הַגָּאוֹן רַבִּי יוֹסֵף
מַאֲסָקָאָוּזְדָעַר בָּעֵל תִּיקְוָן עִירְובָּן מִיטָּ 50
יַאֲרֵץ צְוֹרִיק [נִשְׁתָּמְאָכָעַן] צְדֻוקִי יוֹסֵף חִיִּים יִמְשָׁע,
כְּלַשׁוֹן הַרְמָבִין זַיל וּוֹעֵן עַר דָעַרְמָאָנָט דָאָס
וּוְאָרָט צְדֻוקִי אַיִן עַר מַזְכִּיר לְטוּבָה יִמְשָׁע]. אַיִן
דָא פּוֹלְצִיגְגָּן, לְאָז זַה וּוֹאָס מַעַן מַאֲכָת שְׁוִין
דָעַם פִּינְפְּטָעַן בֵּית דִין, דָהִיָּנָה : 1. התאחדות
הרבניים. 2. בית דין מיוחד לשירות. 3. בית דין
מיוחד לדין תורה. 4. בית דין מיוחד לחזקוק
הזה. 5. בית דין מיוחד לקהיל ייְתָבָּה לְבָבָּה

איז טאקע די 5 בתاي דינאים נישט גענוג צו
מאכען א קליענים פיעצלען ערוב אויף די
פאר בלאקס אויז דעם קליענים שטח פון
ויליאמסבורג.

די אברבי הולל פרעען די 6 קשיות וואס
איי נוגע נישט נאר פאר פסח, נאר אויך
זיעו אונזיג נאר ?

אַלְפָן אַלְפָן :

וואיז דען א פראבלעס פאר זי התאחזות צו
מאכען נאך א בית דין מיוחד פאר תיקון
יעורובין?

די צוינטע קשייא איז?

גאנצע התאחדות וואס קען הלכות עירובין?

די דרייטע קשייא איז?

מען טרעפַט נישט קיין איין רב ער זאל קענען
או טאָקען גאנַך טאָסְטַע אָהֶן בְּגִיאָה אַת, זָה
הַלְּכָדוֹת עִירּוֹבִין?

די פערטע קשיא איז?

פָּרְאוֹרָאָס מִאַכְּטָמָעַ נִשְׁתַּקְיָן עִירָובָן

ידי פינפטע קשיא איז?

זהו האלט איר טאקו גאנץ סאטמער עולם פארן
אוֹזָ גּוֹלְסִי

זעקסטעה קשייא איז?

בריטיש? אוניברסיטה זו עשויה לא רק לסייע לאנגליה, אלא גם לסייע לאנגליה ולביתם של בני בריתם.

נישט קיין וויזניצער קעלבלעך מען זאל אונגען אינרעדען וואס מען וויל!

**7. תקנות ואזהרות מבני הכולל ארכיטקטוניים
דקהיל ייְתַב לֵב ווַיְלִיאָמְסּוֹרָג
שבע אזהרות הראיות תת לה מבית המלך**

ויאס האלטן נישט שיטט רבינו זטס. אפלו איז
ביך אונז איז ער א באלל שבת. וועט מעז
אריהם וועגען דעם נאדר נאכלויפען אין די
ונגאס נאדר טריילען אין שלאאנזן
יעעדער האט א רעכט צו פאלגען זיין רב'ס
בפֿאָגְּ רַבְּ.

דעתם רבותי האלט קאָפַ

על עצם האישים מנהה צוריק תשובה תחווין עיר הארץ דוד ערד עטשעפעט מיט אלל אידען בהא. עד הארץ וויאן עטשעפעט פאר מחללי שבתיה 30 ימיאר. און ערד גאנטשעפעט בבא. אווי אלל' חסידים אשר פאנטו אוננה, אונ זי אלל' אריס אעלע עטשעפעט פון גז גדרון. און ארירינגעטראסקעלט איז נינהו אידין.

דברי ישראל חיים מנשה פרידמן

אבער לא די זה וואס ער האט אלע
אריגנעלעפט אינו גיינהום. נאר. ער האט
ווערט רביד אויף וואס?

דָּלְעֵר - טעם ב': שרגא הגר. - טעם ג':
שיטת רבינו תם
די וועלט שטריט און שטווינט יעדרע
פַּרְעֹז יִשְׂרָאֵל טְשֻׁן, בָּאָר ۵ מִילְיאָן
דָּלְעֵר ווילסטע באָגְרָאַבָּעַן דִּין
שְׂאָלָעַן מִיטְ גָּאנֶץ וויזְנֶרֶן:
דעך הירונן ארין עס און דא דריינ

כעט א'

ידי יונאים האבעו איהם צו גזיגות ס מיליאן דאלדר, וער סיסטטם אידבעט אוור. זייר געבען אפז פלאטץ א טריינז אופתקי. וער נאר גיבען זייז לוייט ווּ מען אידבעט. וועגןז ועם האט יישראאל-טשע איזונגעידעט קודס דעם רבין ער זאל זאנצע או נישט אלל מצות דארה מען מקומות זיין. וועגןז דעם האט דרכו שליט'יא דעכ ערטשן שבת נישט געאכט א קעגנון שירוב. ער האט נאר געוזנט דאס מען מעז זיך מהטיר זיין. נישט אלל מצות דארה מען מלרים זיין.

טעם ב:

שבעיטער האט ייטראַלְטשע. געיגאָט פֿאָרֶן
טאָשען דאס דער מזבּ איז מּוֹרְאָידִין. זוםּס
הַרְישׁוֹת הַזָּהָאֵץ רַבִּי שְׂרָגָא הַגָּר נַעֲמָת אַוְעָקָ
אוֹנְזָאָר נַעֲצָעָן עַולְם. דער עַולְם לַוְּבָט צָ
אַרְהָבָה. עַד האט טוֹין אַפְּאָרֶן הַנוֹּנְדָּרֶס
מעַנְצָשְׁוּ בְּרִי זַיִן טִישׁ. דַּר סְבָנָה אַיז גְּרוֹסִיס.
עַד קָעָן נַאֲרָן וּוְעַרְעָן וּוְיַיְנִינְצָעָר בְּרִי רַחַ"ל. עַד
וּעַט אַנְפָאָנְגָעָן צָו שְׁנָאָרֶן דַּעֲמָאָלְטָס וּעַזְנִין
אַד אָזְן וּזְרִיר.

די מיליאנגן ווילען אונטאנגען פלייסטען צי
אייהם. ער וועט זיך נערמען בויען מוסדער. מען
דרארך שווין טווזן בי עס וועט ניטשן זיין צי
שפטען – עס איז ניטשא קירין עיטה נאָר
אַרוֹדִינְגִּי אַקְעֶנְגִּי עִירּוֹבָן. אַזְנְבָּרְגִּי וְעַד
אַזְנְבָּרְגִּי דָּרָא בָּאָרְכִּיּוֹבָן (וְעַד אַזְנְבָּרְגִּי שְׂוִין
בָּאַשְׁדּוֹבִּיבָן די גָּאנְצָעָמְשָׁה וְד''). וְעַט
וּודְעַן אַפְּלָאנְטָהָרָה. אוֹוְוְעַטְמָעָן זִידְקָעָנְגָן
אַרוֹדִינְגִּרְאָפָּלְעָן פָּוּן וַיְיָעַן גַּעֲגָלָן.

טעם ג:

אזרוי וו' נאכ' עד מאנרכיו הנגה'ץ דבי אהרון
שלט'ץ' א' בנו בכורו של ב'ק ארמור'ץ'
במסאטמאר טולט'ץ'. האט געהאלטען א'
שארעפַל דרשָה וו' עד האט געונגערט א'
קענען די בחורות וואס לוייפָן נאך נאך
וויבערד מיש קעדוטשעס. שלאנן זיין א.ד.ג.
עס איז באמות געווען א' שיינע ערשטקלאלסיגע
דרשה. וואס פאסט פאר א' חכם זיין סקנה
חכמיה. פאראפאלאין אפרילו מיר עזענע זיינע
טינדריך. אבעער עד האט דאר גערעט צו די
זאגראט.

א. ודר נאכ"ד האט וצעאנט זיעיר פטזט: אונז
ויז אסאך עסען מעשיין מצעות אפלול וועץ ביר
אונז איז דאס חמץ גמור. און איז גלייב איז
עס איז ניסט דא איז דעם זאל קיז אינגעער
ויאס עסט מעשיין מצעות. האט מען טוין
געהרטש איז וויליל יעגעער עסט מעשיין מצעות.
וועט מען איזם נאר לוייפען איז ריד גאנס
שרידען און טלאגאָן!

ב. ווישער האט דער גאנכ"ד גצעאנט: אונז
האלטען פיר שיטה רבינו תב. ביר אונז וועז
איינגער האלטען נישט שיטה רבינו תב. איז ער
א מחלל שבת בפ'הסרא. אבער עס איז דא

בישט מיט רבינו הקדוש והטהור זי"ע

ו. אלע עירובין וואס איז געווען בחיטים חייתו
אונן רבינו הדרוש האט מתיר געווען נאר די
דעגענען כשר. מען טאר נישט מאכען קיין ניע
אאכען, חדש אסור מן התורה!
דארט ווי דרבי האט געמאכט איז כשר, כולם
קדושים. נאר דא איז כשר. די גאנצע וועלט איז
דער ערירוב טמא.

2. אל עירובין אין די קאנטריס ווער עס טראגט דארטס, דארף מען נאך שרייען מחלליה מות יעדער וויסט דאס אפילו און אונזענד סאטמאעד קעטפ וואס יארען צורייך האט אאלע יארען האט מען געטראגען אויך זיין בחשבורן, יעט האט מען געטאפעט דאס דער ערידרוב איז געווען מיט 6 פסולים, צען טויזענט קינדער האבען מחלל שבת געווען יעדען שבת די אלע יארן, איז דען רבינו הקדוש נישט גערעכט גערוונן או מען טאר נישט מאכען קיין קיליניין עירובין? איז די קאנטררי גיטס דאך אויך אן חילל שבת: רבינו הקדוש האט געזאגט מען טאר איערגען נישט מאכען קיין עריב, ווער עס פאלטונג נישט אויס דארף מען איהם נאך שריריען מחלליה גוט יומם

3. ואוֹס עס גײַיט פאָר אַין זונען ערִבָּן אַיז דָּאַךְ לאַ יָּוּמָן כי יְסֻופֶּר ! קְלִילִיּוּן ערִבָּן אַיז דָּאַךְ צְעַנְדְּלִיגָּעַ וְעַנְעַן פְּסָולַ, צְעַנְדְּלִיגָּעַ טְוִיזְנְטָעַר קְרִינְדָּעַר זְנוּנָּעַן וְזָאָךְ נָאָךְ מְחַלְּלֵשׁ שְׂבַּת מִיטָּן הַיּוֹרֵד פָּנָן אֲוֹנוּעָר דִּין מִיטָּן דָּעַם נִיעָם פְּסָק פְּנוּעָם בֵּית דִּין (פָּנָן אֲוֹנוּעָר חַשּׁוּב גּוֹרָעָטָעַ) קְהַלָּה אַין דָּעַר וּוּעַלְטַ וְואָס לאַ כָּרוּוּ לְכַבְּעַל אָזִיף דָּעַם מְרוֹאָדִיגָּעַ חִילּוּל שְׂבַּת אַיז אַירְאָכְרָא מְכוֹזָה צָוָּא מְאַכְעָן אַרְכָּה לְבַטְלָה ? אַיז אַזְּאָנָּס גַּהֲעַרט גּוֹוֹאָרָעַן בְּעוֹלָם ? שָׁוּמוּ ! שְׁמַיִּים !

4. מיר פאדרערען אוֹז יעדער אַמְתֵּר סָאתְמָעוֹר
חַסִּיד ווֹעֶן עַד זָהָט אַיִּינָס טְרָאָגָעָן בֵּי דֵי
קְלִילִינְגָן עִירּוֹבִין מַעֲנָר פְּרוּעָן קִינְדָּר וְאֶל מַעַן
אַיָּהָם נָאָך שְׂרִיעָן מַחְלָל שְׁבָת, מַחְלָל שִׁיטָה
בְּבִינוֹן הַקְּדוּשׁ וְהַתְּהוֹרָה. אַיְיך אֵין מַצּוֹה צָו
שְׁפִיעָן אוֹפֵף זַיִן, אָוֹן נָאָך שְׂרִיעָן צִינוֹן!
דַּעַמְּאַלְטוֹס וּוּלְעָן וַיִּפְּאַרְשְׁתִּין וְאָס וַיִּהְבָּעֵן
גַּעֲטָרָה.

5. מיר פאדרערען פון אלע אונזערוע רבענום זאלען
שווין חרטא האבען פון זיעיר פסק וואס זיין
ההאבען ארויס גגעגעבען או מען מעג מאכען א
ברכה אויף די קליניג ערוביין, היטכן היישמע
בזאת או צוליב פאליטיך זאל איר מתיר זיין צו
מאכען א ברכה לבטלה, אויב רבינו דקדוש האט
געזאגט או מען טאר נישט מאכען קיין קליניג
אראס ערוביין, ווי האט איר געקנט געבען אויף
העט א החיר צו מאכען א ברכה אויף איז עריב
וואס רבינו הקדוש האט געזאגט או מען טארניש
ביבל מאגען ?

עדעדר איז מחייב להומ צו זיין אין זיין קאנטרארי אויך איז אנדרער קאנטרארים, וויל כל ישראלי ערוביים זה להה. עס איז באשלאפען געוווארען כי אן איפאַת דבנימ מופלאָגim (על פִי פֿקְדוֹת האָכָּבָּד רְבִּי זְלָמִן לֵיב טְבָּ), דאס עס איז אַמְצָהָה מען זאל געבען מכות רצח פֿאָר מענער פרענן, נישט קוּקָעָן אוֹפִי קִינְיעָם, נישט שׂוֹיְנָעָן קִינְיעָם. די שיטה הקודשה פָּון רְבִּינוּ הקדוש

והתמוד טאר נישט בטל ווערען, אלעס מוו
ווערען אויסגעפאלג כהלהכה.

6. דעם ערדשעטן טאג פון סליחות וועלען צענדייגע טוינטער אידען ארוייסגין פראטעסטראען אויפן ככר השבת אין ווילאמסבורג, אויששרין אַקעגן דִ בְּתָעֵרֶעֶן דִ נְיַע בְּתָעֵרֶן גּוֹרָה וּזְאָס דִ רְבָּנִים פָּן דִ אַיְגָעֵן קְהִילָה וּזְעֵן אַרְוִיסְגָּעָן אַגְּעֵן פְּסָק פָּן דֻּעָם רְבָּן שֶׁ יְשָׂרָאֵל רְשַׁכְּכָה גַּזְגָּזָה וּרְבִינוֹן הַקּוֹדֵשׁ בְּנֵי וּזְוֹאָל מְשָׁה זְיַע יְעֵידָר וּוְעָרט גַּעֲבָעַטְן מְעַן זָאָל אַיבְּרוּגָעַבְּעָן אַיְגָעָר פָּאָן אַנְדָּעָרָעָן, אַיךְ זָאָל יְעַדְעָר מְפָרָסָם זְיַין וּוְעָרָקָעָן אָז אַלְעָז זָאָלעָן קוּמָעָן צָום רַיְגָעָן!
פראטעסט קִינְעָר טָאָר נִישְׁט פְּעַלְעָן. הַכְּנוּ!
הַכְּנוּ! הַכְּנוּ!

7. אזהרה אחרונה: די גאנצע שטאט אין איינגעעהילט אין א טרויער אויף די גרויסע החזופה וואס די ניע בית דין פון אונזער קהלה הקדרושה קROL ייטב לב דסאטמאאר האט זיך גע'שמדט מיט דעם וואס זונען אוירטונגומען מיט א פאלטשען פסק דין און אויך געדראיקט אין דדרער איד, או יעדער זאל מאכען א ברכה אויף די קליליע ערוביין רוחל, דארט ווי רבינו הקדוש והטהדור האט גע'פסקט או מען טאר נישט מאכען קיין קליליע ערוביין, זאלען זיין וויסען דאסס מיר ווועלען דאס נישט פארשויגען, מיר וווערגען זיין, זיין זאלען שיין חרטא האבען צוריק ציון פון זיער פאלטשען פסק א קעגען רבינו הקדוש והטהדור.

וְיֵה אָת אִיר נִשְׁת מַוְרָא אֲרוֹנִצּוֹגָן אַקְעָגָן
דָּעַם פֶּסֶק פָּוּ רְבִינָו הַקְּדוּשׁ זַיִעַ, וּוַיִּסְט אִיר דָעַן
נִשְׁת וּוָס עַס קָעַן חַלְילָה פָּאַסְרָעָן רַחַל ?
וּוַיִּסְט אִיר דָעַן נִשְׁת וּוָס עַס אִיז גַּעַשְׁעָהָן
מִיטַּן הַיְלִיגָּעָן מַהְרָה בָּר לְבָ ?
בָּסֶסֶר "וַיָּוֹסֶף אֶבְרָהָם" אָות יְתָ כַּתֵּב זַוְּל :
וְאַפְּלָו קַשְׁטוּמָעַ מַאֲדָם אַחֲר שְׁמַבּוֹה תַּלְמִיד
חַכְמָם וְכָל שְׁנַן דָּיִן הַעֲדָר וְאַפְּלָו שְׁלָא בְּפָנָיו יְשָׁחָזָב גָּדוֹל עַלְוָו תַּחַבּוּ עַלְבָנוּ וְלַנְּקוּס בְּעֶדְוָן,
וְכַמְשָׁבָכָן שְׁבָד מַדְיַין עַז . וּמַצְינוּ בְּגַמְרָא
(ב' מַד פְּיַ"ד, וְסֻנְהָרְדִין דָּר מַד בְּרָשִׁי דָה)
(דָבָרְבָּעָא) שְׁגָדְלִי יִשְׂרָאֵל גַּעַנְשָׁו עַז דְּשַׁמְעוֹ פָאַ
זַיְלָהָתָא דְתַחַ"ח וְשַׁתְּקוּן, וּכְשָׁבָכָם בַּיִשְׁאָלָה
בְּפָנָיו שִׁשְׁ חַיּוּ עַצְום מָאָד מָאָד עַל כָּל
הַשּׁוֹמְעִים לְחַכּוּ קְלוֹנוֹ תִּיכְפָּה, וְאַם לָאו עֲנוֹשָׁ
יְעַנְשָׁו מָאָד עַז, וְאַף אַם יְהָיָה זה שְׁמַבּוֹה מֵי
שִׁיחָה ?

ונמצא בס' קורא הדורות מהרב ר' דוד איש ירושלים זיל מעשה נורא מענן זה, וזה כל מה שבסוף מחזור האשכנזים שישראלי א' איש בלבד עלילן ונתקוטט עם הרב ר' יוסף בן לב זיל' והוא המחבר שות' מהר"י בן לב) בשאלוןקי על ענין פסק דין שכחוב גדורו, והכחוב על הלחי בשוק בפני כל העם, ולא הי' מי שימחה בידו, ואין דבר אליו דבר על ענין זה, מפני להיות האיש הכליעל והוא עשיר גדול, וחזקיף ואלים מאד, והרב הד' שם בעית הזהאת לפני חנות של בשם א' ושמו אברהם קטלאנגו, קרע הרב את בגדיו ואמר בקול גדול שומו שםים על זאת, ובכילה ההוא (שנת הד' אלפים ש"ה ד' לחודש אב) נכנס הכרושים בחנות כו' והאור נאחז ונתרבה הלהבת, ורק שריפה גודלה ונשרפו כמו חמשת אלפים בתים מבני ישראל במשך ר' שעوت, כי מן השםיים נלחמו הרוחות הנושבות, ונשרפו כמו מאותים נפשות ובתי כנסיות וכתי מדרשות הרבה וסתרים אין קץ. לא נראה צרה גודלה זאת. ואנשים היו

מברחחים רכושים מהאש רוחק ממטחי קשת
בשדות, וכע"ז הילך האש עליהם ושורפם, ואח"כ
עללה הנגף בעם והוא מתים בכל יום הרבה נפשות
מיישראל עד שהגיעו ביום אחד שנקרו ביום
ההוה ש"י מתים כמנין השם שד"י, ומהיום
שנעצרה המגפה עכ"ל עם הופעות מסדר הדורות
מהaggerן מהאגן ר' חייאל מיניסק ז"ל. והנה
ממעשה זו יצא לנו התעוורות גדי לזהר מאך
אלישמע עלבן ת"ח ולשוחק, "עדער זאל אראפ
עמען פון די מעשה אמושה השכל, ווען ער טוט
עדער מינידעסטע פארשעומונג פאר א חלמייד
(תכלת)

ברחות! ויפוי צרות און פרישע יונגע קרנבוין
האט אונז לעצטענס אפיגאקסט. וואס איז
געשעהן נאך דעם פאלטשען פסק וואס דער
יעיר בית זין איז אראיס א קעגנון רבינו הקדוש.
דאס איז ביל שומ ספק זיער שוולד. דאס איז
ערגער זי חוטוטי שכבי! אווב וועלען זי נישט
צוריק צענן פון זיער פסק וועלען מיד מאכען און
איפאה, מיר וועלען די אלע רבנים ליגען
געהעריג אין חרם מיט שווארטצע ליכט מיט
שברבורום ברוחוי הרנוין.

דער גראיסער עם הארץ משה מנהס צדוקי

מיון וכופר, יודע רבונו ומכובין למרוח בו
אלע רבנים וווען איניגער טראפעט זיך מיטן
אנדערען איז די ערשותע נייעס, איר האט
געזעהן וואס דער גראבער יונגע דער רשע עוכר
ישראל שרייבט!

וּזְבוֹן בַּאֲנוֹן אֶחָד אָזְזִין כְּפָר אַפִּיקוֹרָס זְלָמָן לֵיבָן וּוּוֹיְיל דָּעַר צְדוּקִין מִין וּכְפָר אַפִּיקוֹרָס זְלָמָן לֵיבָן.

מדחין בולי האי שמע מינה

רשייעא הוא² (ב'ימ פ"ג)

ווער וויסט נישט די מעשה מיט רביע שמעון צצ'יל' ואס ער האט געבעוט די גאנצע קהלה פאָר זיך אלין בו רבייה'ק האט איהם עבעטען ער זאל זאס אַנמען געבען שאטמאָר, ער זאל בלײַבּען שאטמער רב אין מאָנטראָיאָל, ר' שִׁימְעוֹן הַאֲתָּא מְסֻכָּם גָּעוּז. ווען דער נייר שאטמערער רב האט אַיבָּעֶר געונמען חאָט ער געשיקט משה מנהמֶן ער זול ווערטען רב על אָפּוּ וּחָמְתוּ פָּוּ ר' שִׁימְעוֹן, ער האט דאס אַגְּנָעֵנְמָעָן בְּבָדָן רב.

העאהרגעת א רב א צדיק זקן ווישב בישיבה,
קומט דער רשע צדוקי וכופר וואס האט

(2) ראה תוו"ט חענigkeit (פ"ח): עקד יחוון של שראל שאין בהן פסול מחרוזות. וכיווץ זה בדפוסה ברפ"ק ("צ'יל פוק בתרא") דקדושין והנהו אציפין דורי נינהו כדברינו ממחזיף יכול האי ע"מ מכתב פראג

aicbur דעם כולל אברכים קעטפ' ואם באלאגט צו א
ישיבת פון הרוב קריטים.
אווי ווילן ליב האט געהערט או מען גיט בוין א
ניע מקה, האט עד אויך געכטש שגעדרהיט א
ניע מקה. די מקוה שטיט שון באשריכען אין דער
אוד או עס אויז בשער בתכלית הכהירות מיט אלע
הידורים למחרדרין מן המהדרין.

די אברכי הכלול האבען אלטערט צו הרוב
ראענברגר מיט נאך אפער רבנוי. מען זאל קומען
קוקען די מקה איבע עס אוין אודענונג, אוחז דעם
וילען זי נישט גצען די מקה.

הרוב ראנגענרג האט זי געאגט או אובט מען האט
געאנגען אוניע מקה אויז דאמן מותט ניט.

זי אברכים האבען אוניע מקה איבע געאגט או זי ווילען זי
זאל שונ אירוסיקונג זיל זי גיליבען אונ פארלאווע
זול נישט אויך די מקה נאך אויב ער זאנט או דאמ
אויז כשר.

די אברכי הכלול האבען אירוסיכטראען הרוב
רונגענרג שליטא ער האט באקטט די מקה אונ ער
ער האט געטראפען פסלים גוראים במעמד פון 6
אברכי הכלול תלמידי החבטים. ער האט זי אלען
מסכיר געווין.

בקידר ד מקה אויז פטל. איבער דער איד פקט איז
כשרני פאליאו דיך איזן אויז.

רבי ישראלי מוסר עמו של אלקינו להריגה?
(ב"מ פ"ג)

הגה"צ כ"ק האדורמ"ר מאודוואר ראי"ש בית
הוראה של התאחדות הרבניים האט געשראיבען
א מורה"דיגען שאפרען בריוו צום דין רבי
ישראל חיים מנשה פ"מ ראב"ד החדש דקהל
יטב לב, זי קומט צו א בד א יוז זאל אויס
געבען א פסק איז מען מג אירינזעטען איז
הימישען אידישען יונגערמאן א טאטע פון 12
קינדער, זואס זיין אינציגער חטא איז געווין,
דאס ער איז געקומען דאוועגען איז ביה
המודרש הגדל דסאטמאן איז ראנדי טרטט,
ער האט איהם געההייסען ער זאל תיכף ומיד
צוקיך ציען פון זיין פסק ואס מיט דעם איז עד
א מרים יד בתורת משה רבינו ע"ה.

פארוואס מיר געפונגען בי געוויסע
מנהיגים איז זי האלטן זיך נישט אפ
אפילו פאר חילול ה' וויל זיך פעלט
איין מדות

עס אויז גאר קיין ראי"ש נישט פון זואס
מענטשן לויפן נאך אינען און שריעין
קדוש. בפרט איז אוונער ציט, איז דא פון
די איז גערופגען מהיגים. וווען זי קומען
צו א נסיזן האלט מען זיך נישט אפ פון די
גרעסטע עבירה אויב דאס רירט איז די
אינטערענסן פון זעיר פארטטי. נישט פאר
גיזין איז ערכאות, נישט פאר מסירה, נישט
פאר געבען א הקשר אויך פסולי ע
מקוואות, נישט פאר מאכילד זיך טריפה איז
חלב ודם, נישט פאר גורם זיך חילול השם.
אויך אלען וועט באלאד דיניט איבערבעט א
היתר פון די רבעניט און בתוי דיניט מתעם.
און פאר א "קאווער אפ" פאבריציטט מען
שקרים איז ענער האט נישט געוואלט גיזין
צו א דין-תורה אידער ממאכט אים גאר
פאר א מלחל שבת. אונשטעט מיזאל זיך
אודורךען מיט ניטראלע רבניט גודלי
תורה צו וועלן זויסט דעם דעת תורה
האמתני

זונגען אויס קעגען פסק הלה פון רבינו הקדוש
והטהווער.

דער סוד איז נטגלה געווארען פארוואס די
ערליךע רבניט זענען אויס קעגען מצות
ערירוב? – מזל טוב

אונטער די קוליסען איז אנטפליקט געווארען,
דורך איין רב וואס ער האט מגאל געהען דעם
סוד.

מען האט פראכברט דעם רב אונטער צו קויפען
מייט גרייס געלט ער זאל מסכט זיין אונטער צו
שריי"בען, איבער עס איז נישט געלונגען?

זונגען די סאטטער – יוננס וצדוקים געקומען
זו א פאטענטן, וואס טוט מען דא?

די קעלבלעך זוילען זיך נישט אונטערעבן?
מען האט זי זוגזאגט זי זו וועלן באקומווען א
גורויס שטעלע מען וועט איפשטעלען בקרוב
נאך בתוי דיניט, מען וועט אויך געגען נייע
סאנט, א.ד.ג.

ווער עס וועט ארבנטען א קעגען עירוב, דער
וועט ווערן אראש אדרער זוב, אבי צו ווערעדן
גורייס דאס איז די הייניגע מאדע. וויל מען
האט זי איניגערעט איז אויב מען ווערט גורייס קען
מען טונן אשיינעם שיריך!

דאס א מין נייע כפירה כאילו דער שידוך ווערט
צולב וויל ער איז גרייס איז די התאחדות, על
כן וועט ער טוון א שיינעם שידוך – דאס מיינט
זו אונגען א נייע כפירה בהקדוש ברוך הוא או
ח"ז נישט הש"ז איז מזוג זיגוגים³, נאך אויב
ער איז גורייס איז די התאחדות הרבניים.

יא ובוחט! או מען דערעלעט דערעלעט מען.
וואס מיינט דאס? – לאמיר דאס אביסעל מפרש
זיין: דער שיינער رب וואס איז א השוער צדוקי
אין התאחדות הרבניים, און ער האט גענווצט די
פסולע מכה איז די קאנטרו איבער אין שטאט,
און ער האט נישט קיין כשר' קינדר, וועט
טאקע טראפען דעם זיוגה הגונן בענבי
גפן פון די זעלבע פסולע מכה, בי דעם אויז
גערופגען רב וואס ער איז דער גויסטר לאפערן
טאטער איז די התאחדות הרבניים. א: אן אמת'ר
גיטער שידוך: מזל טוב! מל טוב! מל טוב!

מעשה נורא מיט די מכה פון כולל קעטפ'
מייטין הקשר פון זלמן לייב פיליפ'

יעדר וויסט או זיין מכה איז פאר א יאר געווין
פסול, מען האט געטראפען אסאך פראבלעמען,
אבער דער מבשייל הריכט האט געלאות נזען די
מקה מיט די אלע פראבלעמען. וואס ארט איזם
דעם או די מכה איז פסלוי?

עס אויז עווארערן איז איבערקענישט, אלע ערליךע
וינגע ליט האבען אויפגעערט צו נזען זיין מכה
מיט זיין הקשר.

ווען הרוב היג' רינהט רונגערג. רב המקוואות
דער גערעטער מומחה אויך מוקוואות א בעל מהבר
פון אסאך ספרים. האט איהם מעדער געווין אויך די
פסולים. האט ולמן לייב פיליפ געגעפרט ניזאנצען
מייט בער. וו' נזט דאט געערפערט ניזאנצען
רבניט. אבער ליזדרר די אומערקאגער ראנט. אונטערעט
נארכישט, נאר געלט און בבדו.

יעדר וויסט וואס עס איז נאך דעם געשטערן בי די
שיר פון די מכה זי א בער האט געהרנעם א קליז
קינד. די משפה פון קינד זואס האבען געווואטט די
גאנצען מעשה האבען געווואטט קיפן לאט א קעגען

ער נעט זיך שרייבען א קעגען רבינו הקדוש
אויא חצוף האט נאך דז וועלט גישט פארמאגט.
עס אפרשייט זיך, ער מז פאלגען זלמן לייבין
ויל ער האט דאך באקומווע אפאסטען, אלה
רבניך ישראל.

א שטורעמדיגע אסיפה אין התאחדות
די ואיך איז געווין אן אסיפה אין התאחדות,
די רבנים האבען געשראיבען מיר קעגען נישט
מאכען קיון פורים פון אונז, מיר האבען שיין
נישט קיון שומ דרבז ז"ע איז געווין רב און
יעדר וויסט איז דארט איז דא אן עירוב אלע
ירושלים אויז זי זונען זאגען איז רבינו הקדוש
יארער, אויז זי זונען זאגען איז רבינו הקדוש
אייז געגען כל ימי א קעגען עירובין בכל
העולם כלו?

עס האלט שיין נאנט צו דעם איז אלע וועלען
שריעין איז מיר זונען נישט התאחדות הרבניים
נאר התאחדות הפוריים, מיר מאכען פורים א
ganuch יא.ו.
די החלטה פון רוב רבנים איז געגען יעט קען
מען דאך שיין מאכען אן עירוב, מיר האבען
דאך שיין א בית דין קבע, אויז זי איז האט א
ב"ד קבע.

די מלכחה פון סאטטער קהלה מיט די
התאחדות הרבניים – ווער וועט זיגען?

- מלכחת גוג ומוגו
ביי א שטורעמדיגע אסיפה פון התאחדות הרבניים
מייט קהלה ייט לב. ווער עס זאל מאכען דעם עירוב
אין ווילאמסבורג. די התאחדות טענהט מיר גיבען
דאך הcessרים ממלא באלאג אונז זו אונז! די
קהלה טענהט וואס הייסט עפעס איזין הקשר
חאטש אויפן ערוב זאלן מיר האבען?

האט זיך איזן ב פון התאחדות אונגעפוףען וואס
היסט? רבבי ישראלי חיימ מנשה גיט דאך א הקשר
אויך די מכה? האט דאך שיין א הקשר. עס
אייז איך נישט גענגגע?

רופט זיך איזן בון קיון ערוב. אויב אויז זאל מען בכלל
נישט מאכען קיון ערוב!

רופט זיך איזן א דרייטער וואס וועט די וועלט
זאגען מיר האבען געמאכט א ב"ד כדי מען זאל
קעגען מאכען אן ערוב. יעט אויב מיר וועלען
נישט מאכען וועט דאך יעדער זאגען איז די קהלה
אייז געווואט א געהעריגע פוריים. און מען האט
געמאכט א פוריים ב"ד.

דער סאטטער גיגיט חדראט איז
קולות גוינע עד בע השמיים. הערט און
שטיוינט!

רבינו הקדוש האט גע'אסרת צו מאכען קלינען
ערובין שטעלט אויך אונזער קהלה א ב"ד און
מען גיט אירוס א קעגען רבינו הקדוש פסק!
мир געבען אירוס א קול קורא דאס אלע רבניט
וואס האבען גע'אפקט א קעגען רבינו הקדוש זאל
אירוס פארן זומ ציון מכבלי נזפה זיון
רביה"ק.

שבעה עשר בתמוז פארט אויס
דער באס אויך מאנרא צום ציון

אלע רבנים וואס האבען מתר געווין צו מאכען
און ערוב מיט א ברכה. און מיט דעם האבען זי
מבזה געווין רביה"ק זי"ע, וועלען אירוס פארען
שבעה עשר בתמוז 10 צפרי צום ציון אויך וואס זי
הקדוש והטהור מקבל נזפה זיון אויך וואס זי

בוטחים בעצמן בזה, עד כי עברו ובטלו והיו
כלא הוו, וכן עם שודדים וחותמים כאלו מכל
חטא עמי, עד כי יתמו חטאיהם מן הארץ...
להודיע כי כן הוא הבור מעד הדור מן
ימות המשיח. (הגאון הקדוש בעל "לב
העברית" ציל')

עירוב אפיקס אין אמריקע

ווער עס וויל באקומען הונערטער אמריע
דוקאמענטען פון ספרים הקודושים אבעיר די
גריזעס מעוזה פון עירוב זאל רופען:
זועדר העירוב דברא פארך; דרישמת
הרבנים שאפשר לקבל על ידי
הפקש של:

(718) - 438 - 7411

ווער עס וויל באקומען גליונות פון: "זועדר
תיקון עירובין דויליאמסבורג" בהשגת
בית דין מיוחד לענייני עירובין זאל
רופען:

718 - 387 - 4498

**עו הערן דברי תורה פון מיעינות
התורה והחסידות בענייני עירובין
רופא:**

212 - 990 - 6845

הצדקי ישראל הג' שפיגעל טא ביגען
מאנסי נו' ארך רופט אויס א
רייזיגען פראטעסט א קעגען דעם
ניעם צדוקי ישראל הג' וואס וויל
אויס' שמדן' גאנץ וויזניע
די בני הכלול פון וויזניע מאנסי האבען
אנגעפאנגען צו לערנען ומפלל צו זיין
אין הלכות עירובין.

די ליסטע פון די ספרים אויפ ערוב

איינער זאגט איך האב דעם ספר תיקון עירובין פון
הגה"ץ רבי יוסף זוד מאשאקויטש ציל'.
א צויעטער זאגט איך האב די דריי ספרים: 1. תוי
יהושע, הוא שלחן עורך של תורה שבת וואס איז
אריס אין ירושלים עה'ק מיט 50 יאר צוירק.
2. ערוב והוצאה פון הגה"ץ ר' יהושע סייגעל
ציל'.
3. אום אני חומה פון להכחלה'ח כ'ק אדרמור'ד
מאונגואר שרלית'א.

אד רדיינער רופט זיך אן, איך פארמאג די ספרים
על מצות ערוב.

1. חי אונוכי לעולם. דארט איז דא גענוג
דוקאמענטען וואס מען קען זעהן דעתם אמרת.
בקיצור דעם אנדרען טאג האט מען אריבער
געברענט די אלע ספרים. דער قولל צוינען
חדרעראם. דער האט זיך גענומען שריין, וואס
גייט דא פאר, דער ישראלאטש איז אינגאנצען
משוגע ומתויף? - וואס האט ער דא געטוהן?

בעמלק שהם ערובייא בישא שכולם נתערבו
אלו באלו וווער מלך נהערב בהם ויש רשיין
ישראל שהם נשכחים מכולם שם יוצאו וכו'!
ובבוני שכרכ' (מאמרי חדש אדר) כתוב:

בתחות הערב וב אשר בקרבו הם ישבים,
מנינימוס מוסרים אפיקורסים, הן המה מושרש
מלך הדעת דסטרה אחרא ער'ב לר'ב
גימטריא דער'ת כאשר תורה בדורות הללו
אשר בעונותינו הרבים נתרבה האפיקורסות,
וגם אותן דקימין כל' חמס על ישראל
לפשט את עורם מעלהם בעצות רעות
בוחקים לא טובים ודי למביין, עד כאן.
ובזוהר כי פרשת בראשית (ד' קי"ג) כתוב זהה
לשונו: ועתה רוב הדור עם הראשים שלהם
הס מערב רב, עד כאן.

(ויעין עוד וויאל משה, על הגולה ועל
התמורה בארכיות גדול מה שכתוב בזה).

אפיקו צדק אמרת אחד יכול לגבור על הראשים השקירים

שמעתי כשי כמו והוא ער'ב דבר דבר בעיר או
מדינה המתנהגים בשקר ובתנשאות של
ושא, ויש במדינה תלמיד חכם וצדיק אחד
המתנהג באמות בלב אמרת ובלב טהור ונשבר
כאשר עוסק בתורה לשמה ומדבק את עצמו
אל האמת, אז יתרפוzo לכ פועל און ושקור,
ולא יהיה להם כח כל כך להשפיל האמת
ולרומם השקר, ובלב בלב האמת, כך
שמעתי. (היכל הרכינה דברים דר' ר'ט עמוד
א').

אימתי יבוא הגואל?

אמרו ישראל לפני הקדוש ברוך הוא: אימתי
יבוא הגואל? - לכשידרו לירידה התחתונה,
אותה שעה אני גואל אתכם... (ילקוט
שמעוני)

מעמדם של הגודלים בדור

לפני בוא המשיח יראו הגודלים כך: כל
מחשבתם להרבות כבוד עצם וביתם,
ולהורייש מלכתחו לבני עד עולם, כבוד
שמות אצלם טפל טפל, עוזים שדוכים
מכל חטא עמי, סומכים על עצם ועל
יחסם, וכי אמר להם מה תעשה. לבסוף –
יבטלו, והוא כל' האו. זהו הבור בימות
המשיח.

וכן מובה בתוספות בן חייאל: מלכים אלו
ומאן מלכי רבען אשר כל מחשבתם להרבות
כבוד עצמן וכבוד יתיהם... ונותן הפחות
עינוי, بما שגדול ממנו, עם קנאחה ותואה
וכבוד שליהם, להציג יותר, ולכבוד
עצמם דורשים, ולא לטובות ישראל, כי כבודם
עיקור, וכבוד שמיים بعد עם ונחלותם לזרוש
– הוא טפל אצלם, טפל טפל, וגם תורתם...
הו אצלם לתוכלת גודלם ולנצחנותם...

עצם על חבורם בגאותם...
וכן ראה בורוח הקדוש המעד בדורות
האחרונים קודם בבית הגואל. גודלים הם
כallow, וכאשר הם בתקפם, מי יאמר להם מה
תעשה... אפיקו כל העולם כלו יחרב על ידי
זרק הגויים הו, מה אכפת ליה. אחריו כי הוא
רב ושבט המושלים ביזו, כי הוא במומי
קשה, ומדעתו להורייש מלכתחו סם לבני כו'
עד עולם... או חרב - משלון חורבן, כי נחרבו
בגשמיות או ברוחניות וננהפכו לזרום...
וສומכים עצמן על יהוסם וכח תורהם,
ולצרכ' גם חייזניות עמם לזרעיהם, והם

דער אטאמישער קראך אין
ויליאמסבורג
הגה"ץ רבינו נחום ואזענברג שליט"א
רב המקוואות שריטא אין סאטמערער
בית המדרש געוואל!

רבינו הקדוש בעל דברי יואל מיט אנדרווע 82
רבנים, אלע האבען געשראיבען תשיבות
גידעריקט אין טהרת יומ טוב, (בפקודת רבינו
בעל וו'ר', אז אלע מקוואות ואס האבען
פייטערס זונען אסור בתכלית האיסור און
מען טאר זיך נישט דארט טובלען), קומט דער
ראב"ד סאטמאר רבבי ישראל חמיש מאנשה פ"מ
רב דקהל יטב לב און גיט אරוויס א פסק און
אין דיל עלי סאטמערער מקוואות זאל מען
ニיצען פילטערס, אוזו טרעט ער אראוויס נאך א
מאל אפען א קעגן וביבנו הקדוש בעל וויאל
משה.

דער סך הכל איי: וביבנו הקדוש האט זיך מוסר
נפש געווין און געבעיט א מקוה זאל זיין
אייסגעאלטען בכל ההידורים, ווי מען ועהט
איין זיען תשובה ספרים די ווילטיקיט או בי
די מקוה זאל זיין בכל ההידורים, קומט א דין
וואס האט נישט מען ווי חוס עצמו, און גיט
ארוויס אפערן א קעגן וביבנו הק' ואן גוטזה פה
וממצפץ. דאס זונען אודואדי איניקלעך פון
המן', זוי עס און מקוים ווועווארען דער' טב:
איין מגילת אסתור (פרק ו' פסקו ג' בדרשי' טב:
אשר החולות לנפל וגוי' - אמרה אומה זו נמשלו
לכוכבים ולעלפר בשם יודדים עד לעפר
מייט דעם ווילען זוי אינגןצען אויסמעקען
דעם "שם" ע"י ישראאל, דהינו ש'חיטה מ'קוה
ער'וב.

דער ער'ב רב ארבנטע אויף אלע פראנטען

זהו לשון הג' א בספר אבן שלמה (פרק י' א):
הדורות מתמעטים והערב רב מתגברים... וכל
יעי פנים ורשעים שבדורם הם מגולגל נשפטין
של ער'ב רב ובני קין, וכל הגלגול והצרות
וחורבן בית המקדש הכל על ידי שקיבל משה
шибראל נמשכים אהיהם... וזהו סיבת
אריכות הגלות...

**ה' מני' ער'ב רב יש בישראל...
ובעל' המחלוקת הם גרוועים
מכולם, והם נקראים עמלקים,
ואין בן דוד בא עד שימחו מן
העולם, ועליהם נאמר "תמהה
את זכר עמלק" מבואר בזוהר
הקדוש, עד כאן לשונו.**

זהו טעם מדויע הניח הקדוש ברוך הוא
שהערב רב ישיתו וידיוו את עס' ישראאל, יען
שהוא בס' כן משומע עקבטה דמשיחא, כדורי
תיקוני הזוהר והקדוש (תקונה חד עשרין, ד' פ' ג', ובכסא מלך אות' ש' עי"ש, שמורין גם
כן על השפעתו של עמלק). ועיין בזוהר
הקדוש (שמות ד' ס' ז') בפרש בטלחה על
הכתוב מלחמה להשם בעמלק מדוד דר',
יעי"ש.

ובזוהר הקדוש (ח' ב' דף קכ): ובספר הקדוש
אור החמה (פ' נשא בשם הרמ"ק) כתוב זהה
לשונו, הערב רב הם גויי הארץ נשמה
החייזנים. ושם (על זוהר הקדוש משפטים
דף ק' ע"ב) זהו לשונו: מלחמה להשם

**מאמר ג': דין הצדוקים המנינים
זה אפיקורסם בזמן זהה.**

קונטרם

הצדוקים בהלכה

בו יבואר שהלוחם נגד עירובו הוא
צדוקי מין וכופר בעיקר
 ואם היה בינו הסנהדרין היו מחייבין אותו כי
 אתם באים לעkor תלמוד שפודר רב אשוי,
 ולהלוך על כל הנדולים שהוא עד היום הות,
 אותם שמותו ויל ואת אשר הווים עד הנה, לבן
 חזור בך ואל תיטוש תורה משה רבינו עליו
 השלום. (לשון הרא"ש ז' ל')

וראג אם הלווחמים יש לחתם ב"יד, נקראים בחוז"ז
בית דין של צדוקים, בדאמרי חז"ל (סנהדרין
כ"ב) בית דין של צדוקים היה

ונם יבואר בו בדרך ארוכה וקצרה, מה שבכתב
ח'ל וגדרי הראשונים ואחרונים אדירים התווו
בדוק נפלא כמו ואיך שיכולים לדעת מי הוא
צדוק או פין: נכפר, אין מותר להשתקע עמהם
ולשאול להם שאלות ובספר זה עין בעין תחיהינו
ענין הקרווא מי נקרא הצדוק.

מציאות עירוב היה יסודו מחרי קו דש משולם המלך עלי השлом, והראשנים: בכעדי השולחן עורך, ותקנות פשטה בכל הפטונות ישראל מומת היל. והטיעין בספרי עוזבק שצוא לאור יזראיל ריבון השקרים והזופים והמכשל והתבערה שפעלה המערדים ברוח סורה, להזיה רכבות ישראל שיפלו בראש הצוקים והמנים ולהפוך אותן רח' חיקעה ולומר על מציאות עירוב שהוא טמא רח' עיז'ו הם לוחמים בגד דרבנים המכויים מצאו חוויל לעשות עירוב, ולא עוד אלא שמלוא כל היל העילם בבלויל שקר ונוב שוא ותרמית להתויא את האסור ולטמור את המותר בחילול שם שמי איים: נורא, כהונאת שם רע על שרירות ישראל המתנהגים בדרך ישראל סבא וכברוה טהרה, עפ' ר' אמרם חולקים על מציאות עירוב, אבל תדרשו שאתם גם כן נושאים עירוב של מינות ובפרה שנזרקה בכם רח' היל.

כִּי צְדוֹק וּבִתּוּם הַיּוֹתֶר תָּלִמידֵיכְיוּ שֶׁל
אַנְטִיגְנוֹם, וַיְמַעַן בְּדִבְרֵיכְיוּ שֶׁאֲינֵין שְׁכָר
וּזְנוּשׁ בְּעוֹלָם הַבָּא וּכְפָרוּ בְּתָחִית
הַמְתִים וּבְעוֹלָם הַבָּא, (אֲכוֹת דָּרְבֵי נָתָן

הנִי צְדוּקִים נִתְן לָהֶם תּוֹרָה בְּכָל כָּל
יִשְׂרָאֵל וּקְבָלוּה אֲבוֹתָם בַּחֲרֵם מִינִי, אֲלֹא
שָׁהָרֵךְ כִּי כְפּוּ בְתּוֹרָה שְׁבָעֵל פָּה

ז. נידי.

ח. לבער עיטה הרעה מקרבנו.
וירחיקו ויבידלו מעדת ישראל.

ט. וירחיקו ויבידלו מעדת
ישראל.

י. שלא יבא כל שומה חמר דעת
לבטל תורה משה רבינו ע"ה.
אין היינטיגען משוגעען וור פון עקבטא דמשיחא
וואר חזכפה ימג, קומען די הסדרים מהה און ווילען
שקר ווין תורה משה רבינו ע"ה.

דער דרייטער טיילונג אין וויזניעז

די ערליךע כולל יונגעלייט האבען געמאלאָן
פאר ישראליטע איז אויב ער טטאָפַט נישט
טעראריזירען די רבנים און די בני הולדים איז
אלע זאלען אַרוֹזִיסְגִּין אַקְעָגָעָן עַירָּובַּן, ווועט
ווערטען אַרְיכְּטִיגְּנָר טִילְוָנָג, דאס מײַינַט דער
דרְּרִיטְּרָע טִילְוָנָג אַין זוֹנִיךְן. [זֶוֹיְנִיךְן אֵיז טַאֲקָעַ
גרְּזִיסְטָן], אַברְּרָע מַעַן דָּרָךְ ווּסְטָן אֵיז דער טִילְוָנָג
וּזְוֹנוּיִי אַזְוִי וּזְוִיִּוּזִי זְוִיִּי זְוִיִּי זְוִיִּי

יעיר וויזניאצער בולל גייטש חדעראָס

עדר ראש פון די בני הכלול האט זיך אונגרופען א
קעגען יישראלייטשע, וואס האסטו זיך גענוןמען א
שלאגען א קעגען ערירוב? פאר אונזועס חסידים איז דאך אן ערירוב א
לעבעננס פראגען? יישראלייטש מאקט אויך זייןע אויגען
פארדוואנדערטרודהיט, וואס מײַנטשׂו זיך אונגן?
רויפט זיך אהן עדר ראש הכלול אויז ווי מיד
האלטען נישט קײַן שיטות רביינו תם, קומט אויס
אווב מיד זענען מטלל פאר שיטות רביינו תם
זענען מיד דאך ליטין'ן ורבינו תם א מחל שבת
בפרהסיא, אויב איניער והוות ווי אונז טראן שבת
פאר שיטות ר'ת מאקט דאס בי' אים א קאלטקייט
אין שבת....
אבל אויב עס איז דא אן ערירוב אויך דאך זיין
גוט קען מען דאך געראטטעוועט וווערטן פון חילול
שבת ליטין'ן ר'ת.

מיוחה יהודיה או מיהו צדוקי לפיה חז"ל המתגננו לשירוב, או שהם הרדיות גמורה הוא, או מיניות נזרקה בו - הריא"ש צוועח חפר-מוח בר זאם לא יחוור בו איני מתרה בך ואת כל הקהל שיבחנו בו גם נידוי באortsו המשועג... ווירוחיקו ויבדרילתו מעדת ישראל כי דבר זה צריך חוווק שלא יבא כל שוטה חסר דעת לטבל תורת משה רבינו אלין החולב.

היום אלו החרטים מוח והעיקרים והכופרים בתורת משה רבינו ע"ה נקראים רב ורבבי?

היתכן לבוזות גדול, ישראל שהלכו לעולמם
ומוציאים עליהם לעז שמים היו ה'ז מאלו שאיננס
מודים בעירוב, יעד יורד להצעיא לעז עלייהם
שלחמו ננד העירוב חס ושלום שעל זה אמר
בתשבי'ן הנדול (ה'ב סימן ל'') על אנשים
כאלן, או שם הדירות גמורה הוא, או
מינות נזרקה בו, רח'ל. ועין מה שבתב
ברא'ש כל' ב' א'

"שרב אחד הטענו לתיקוני המבואות
בעירוב והתרמרר הרא"ש מואוד על זו".

עד שהחריכמו ונידנו. וזה לשונו:
איני מנדח אותך ולא אתה בימי המהדרין הו
ממיתייך אותך וכבר/.... וממצו להנחותו בכל
הקהילות.... וגם ידוננו אותו למת בירן זון
מרירה, כי אנו חייכים למסור נפשותינו על
תורת האלקים ולבער עושה הרעה מקרובנו
ונכלה.

ובן כתוב בתשובה אחרת ז"ל: הכתוב שלחותי
לאותו החסר - מוח בר' ואם לא יחוור בו אני
מתרה בר' ואת כל התקל שיברגנו בו גם גדי
באותו המשוגע... וירחיקו יוכלו יעדת
ישראל כי דבר זה ציריך היוזק שלא יבא כל
שופחה חסר דעת ל לבטל תורת משה ר宾נו ע"ה,
וברו עד כאן דבריו הקדושים של הרא"ש ז"ל.

אם אין דאך שווין בכלל נישט קיין
שאלה אויף מי יהודי, ער אין דאך אין
אפענער צדוקי ומין ואפיקורס לוייט די
הואיל איזו שטימט דאך מפושע אין
תשביין (ח'ב סימן ל"ז) וויל: המתגנד
לשלובו:

- א. או שם הדירות גמורה הוא.
 ב. או מיניות נזרקה בו.
 דער ראייש שרייבט דארך קליפ און קלאר
 אסאך שארפער אויפֿ די מותנגיידן לעירוב:
 א. שותה.
 ב. חסר – מוח נזואם דאס איז דער
 איינציגגער לימור זכות אויפֿ די
 יישראאלטען].
 ג. חסר דעת.
 ד. משוגע.
 ה. הו ממייתין אותו כדין זקן
 מمرا.
 ו. זקן מרמא.

**בשורה טובה בקרוב יופיע לאור
ספר הקודש
זיואל משה החדש
כайл
שלשה מאמריהם
מאמר א:
מי הוא יהודי או צדוקי.
מאמר ב:
נהיות מלכים וצדוקים.**

18. האם מותר לשולח הילדיים או יlidות לתלמיד תורה או לבית ספר לבנות או לישיבה, שהמנהג או המגיד שיעור שלהם מתנדג ומהות לעירוב, ועוד יותר שלמדו את הילדים שלו למחות נגד עירוב?
19. האם מותר לקחת הסכמה על ספר מצדוקי שאיןו מודה בעירוב?
20. האם מותר לאכול בבית אצל צדוקי שאיןו מודה בעירוב?
21. האם מותר לשמע טיעוף מצדוקי שאיןו מודה בעירוב?
22. האם מותר לקחת הסכמה מאחד שאיןו מודה בעירוב?
- הערב רב שולטים על ישראל**
- הראשים על ישראל היו בכל אחר ואתר – הערכ רב, וכל ריא השם והוא בצער ובודוק החתום – חמת יהו ההינן ויקלו שוד, ותמלא הארץ חם מפניהם.
- הסמכנים לדור עקבטה דמשיחא כתבו: ספק הגולת לפניו ביאת המשיח, והזיפה יכני – תנ德尔 והתרבה החזפה, וירוך אמריך, הנפן חתן פריה: חיין בזקך, פירוש רשי על כך: לפי שהכל יעבק במשאות, וממלכות תחפה למןנות, ואין תוחבה, בית ועד יהוה לנונות, והגיל הירך, והגבנן ישות, ואנשי הגובל יסבבו טער לעיר ולא יחווננו, והכנתת ספרדים תברחה, ייראי התא ימאסו והאטמת תהא געדרת, נעריט פנוי זקנים לבניינו, זקנים יעמדו בפני קטנים, בן טגול אביה, בת קמיה באמה, כלה – בחמותה, אייבי איש אנשי ביתו, פנוי הדור בפני הכלבל, תבן אינו מתחבש מאכיה, ועל מי יש לנו להשען על אבינו שבשבמיין (מקצת כתמה דפ' מ"ט)
- אין מוכיחה – כולם אנטישיט חטאיהם אין לך אדם שייכל להוכיח – שכולם נכשלים בחטא ובশמייה, איטמר לו: "אתה כמנינו...," וכל החבאים ואין לומד תורה. (רש"י)**
- סוד זהה נוטל חלקו וחלק חברו בגין עדן והרישע נוטל חלקו בגיהנם**
- כתב הנראי במשלי (פרק י"ב פסוק י"ד) שלעליהם יראה אדם להוכיח את החזר על דבר שעושה לא טוב (פירוש לשוננו: לא רק בעבירה ממש אלא גם על דבר לא הגין, כבחובשות דיבור המהחיל דבר בברבות דף ל"א): כי אם ישמע לו וייטב את מעשיו או כל המחות שיעשה הם על ידו (ונגיד המשעה יותר מן העשאה, קל וזה מר בשכנכיפל ריבוי פעולות מעשה התיקון במעשי המוכה מוחום ולהלאה) יטול שבר כמו העושה עצמוני ואם לא ישמע לו אז יטול את האטוב ממו נטול חברו בגין עדן והרישע נוטל חלקו בגין העשאה, עכ"ל
- משה רבינו בא בಗלגול אחד לחמשים שנה, כדי שלא יטעו הערב רב את ישראל בספר הקדוש זהה הוא בראשית על הווזר דפ' צ"ו מהגאון הקדוש מקמארגא ז"ע, וזה
5. האם מותר לлечת לבית המשתה שלהם?
6. עד כמה צrisk רב או רב מסירות נפש על פי ההלכה אם ווצאים ליתן לו 400 אלף דאלר עבור לטוחר כדי שתינתן חתימתן, כי יש להרב או הרבי הזה 13 ילדים שצrisk לחותן אותם, ובכיסף הזה יכול לחותן כמעט את כולם בלי שום כאב ראש, וכן לא יצטרך לכתת רגליים מעיר לעיר ולקבץ צדקה, יוכל לשבת וללמוד תורה בקדושה וטהרה?
7. האם מותר לקחת רב או רב מסדר קידושין אם הוא מתנדג לעירוב?
8. האם מותר לקחת מוהל שהוא מתנדג לעירוב?
9. האם מותר לקחת רב המכשיר למأكلים אם הוא מתנדג לעירוב?
10. האם מותר לקחת רב המכשיר למקואה אם הוא מתנדג לעירוב?
11. האם מותר על פי ההלכה לסמוק על ארגאניקאיציע כמו אוי – יי וועוד, שהרב שלהם ללחם נגד עירוב?
12. האם מותר לצרף למנין צדוקי שהוא נגד עירוב?
13. האם מותר ליתן עליili לתורה לאדם פשוט שמתנדג לעירוב? וכן לרבי?
14. האם מותר לעשות גט אצל רב המתנדג לעירוב, ואם עשה האם הגט הוא כשר?
15. האם מותר לקחת סופר שהוא מתנדג לעירוב? וזה מאד נוגע אליו כי אני ווצה עכשוו לכטוב ספר תורה לע"נ אבי ז"ל הכהן.
16. האם מותר לקחת סופר אם הוא אינו מטלטל בעירוב מחייב ספק ההלכה שאינו יודע את הדין לאמיהו?
17. האם מותר לאכול משוחט שמתנדג לעירוב?
- ואם כן הם מטמאים באهل כישראלים.
(שו"ע מכ"ט חלק ג' סימן כב)
- יצא לאור ע"י הרב יצחק יעקב מאשקלובייטש ברוקלין ניו יורק מה"ס בית יצחק על מכתת עירובין – ברוקלין נוא יעקב – חדש אירן שנת תשכ"ג
- מיד ברענגן ארפא עטלייכע שאלות זוואס זענען נוגע פאר יעדען איד, נאדר דעתם וואס מען זעהט וואס דער הייליגער ראי"ש מיטן תשב"ז שריבען.
די שאלות זענען ווי פאלגענטן: שאלת בעניין הצדוקים המתנגדים לעירוב יmach שם!! כלשון הרמב"ן זיל (ויקרא ג' ט):
והווצרכתי להאריך בזה,
לסתות פיהם של צדוקים
ימחה שםם, עכ"ל.
1. האם מותר לקרוא אדם פשוט שהוא מתנדג לעירוב מצדוקי יmach שםו?
2. האם מותר לקרוא אחד שהוא רב גדול בישראל או רב של חסדים שחווים ודורש נגר תיקוני עירובין, האם מותר לומר עליי יmach שםו? – ואם כן, האם יש מצוה הרבה בזה שקוואים שםו ואומרים יmach שםו, כדי שהאנשים לא יסמנו עליו ויאמינו בו), כמו שאומרים כל יום תמחה את זכר מלך מתחת השמים, והאם יש נפקא מינה בגין לבין עמלק? כמו שהتورה הקדושה אומרת על מלך אשר קרך בדרכ (דברים פרק כה פסוק ייח): אשר קרך בדרכ ויזנכ בך כל הנחשלים אחריך ואתה עיף ויגע ולא ירא אלוקים. ואחר כך אמר תמחה את זכר מלך?
3. האם מותר לתרום וליתן צדקה לרבי או רב או יושב בכלל, שמתנדג נגד עירוב?
4. האם מותר להתפלל איתם בבית המדרש אחד?

החווצפן יכובד

נאמר: "בעקבותא דמשיחא הווצפה יכובו" – הופיעו השם: שהחווצפה תורתה, עוד מוכן למליה "ימני", מנהולי הדור ודרשו לפניו, כדי שיכשרו לנדויל הדור היה צורך, שהיו מוחננים בתורתה, ביראה ובcheinו, אלס בעקבותא דמשיחא יוכתר ל"גדול" כל מי שיש לו מידה וחופזה למדי, ולא עוד, אלא כל מי שהחווצפה נדלה יותר, יהא בר טפלי עצמן. טפל דטפל, ובם הורחות... והוא אלס לתבלית גדולות ולבגינותו לנדויל עצם על החרים בגאותם... וכן ראה בריח והקדוש המעמיך בדורות האהוננים קדם ביאת הגואל. גודלים הם נאלו, וכאשר הם בתפקידם, מי אמר להם מה תעשו... אפיי' כל העולים בלו וחרב על ידי דרך הגוים היה, וזה אכפת לה. אחריו כי הוא רב ושבט המשללים ביזו, כי הוא במרומי קשת, ומודיעו להורייש מפלכו נם לבניינו בגעמיהו או ברוחינו וגופנו לזרב... וטבבים עצמן עד עולם... אי הרוב – מלשון חורבך, כי נחרבו המשיח. (הנואן הקדוש בעל "בל העברי" ז"ל)

באחרית הימים המינות תתגבר עד שלא

יאמין האדם שביבולתו לתוך משחו על המשנה בסוטה מוכא בשם צדיק אחד, בעקבותא דמשיחא ואין דרש וזה מבקש ואין שאל, על מי לנו להשען על אבינו שכשימים: אמרו: זה גם אחד מן הקלות ש晦נות תתגבר כל כך, שם שליליה, רהmania לצלן, עד של אלדים ואדים יאמרו: אין לי יכולת לתנק שם דבר, להוכיח את העם במיזי הפקרות, אלא מוכחה אני להשען על אבינו שכשימים. (בקונטרם עקבותא דמשיחא בשם הנואן בעל נפש החיים ז"ל)

מיינים נומפאים לדור האחרון על

פי חכמיינו זברונם לברכה

מנוחני הדור היו שפטים כמו מנהני הכלבים, העשירים היו קמנזנים: אכורים, אנשי האמת ילו נגור בכפרים ובמכבוריות מפני אנשי השקר, הכבוד יהוה אהב מאד לדוף אחריו, לא יכול להחוכה עליהם להוציאו היבוניות מלבים. (תנא דבי אליהו ואדי פרק ט"ז פ"ה העברי ז"ל)

המניגים ירוצץ לפני העם בכלב

לפני הדאון

"בדור שבן דוד בא פני הדור כפני הכלב" (פסחא פרק חל) – מנהגו של כלב להתקדם ולרדוץ לפני בעל הבית, לכארה נדבות, כאילו הכלב מתחALK כאות נשפה, והאדון נגרר אחריו ומכבד את רצון כלבו. ואת לכארה, והנה באמת יודעים אנו, כי החיפק הוא הנגן, בעל הבית ייך אל אשר ירצה, והכלב רוץ לפני ונשמע לפקו. אם רוק יברך בעל הבית בכונו אחר, מיד הכלב מסתובב אף הוא ומתקדם לפני אדונו בכוון החדש.

בשנים כתקנו, עת היהודים נשמעו להוראות התורה, הוו פני הדור את הדאון, הם קבעו להיכן לכתת, והדור צעד בעקבותיהם. בעקבותא דמשיחא ימונו שליטון התורה, הדור יכחד את הדורך בראות עיניים פני הדור ירוצץ בדרך זו לפני ההמון הכלב לפניו האדון. (הנואן רבי ישראל סלנמר ז"ל בקונטרם עקבותא דמשיחא)

ביתם... גנותן הפחות עיני, כמו שנadol ממני, עם קנהה ותואה וכבוד שלם, להציג יותר יותר, ולכבוד עצמן וורשים, ולא לטובת ישראל, כי כבודם עיקר, וכבוד שמים בעד עצם ונחלתם לדרכו – וזה טפל אצלם, טפל דטפל, ובם הורחות... והוא אלס לתבלית גדולות ולבגינותו לנדויל עצם על החרים בגאותם...

וכן ראה בריח והקדוש המעמיך בדורות האהוננים קדם ביאת הגואל. גודלים הם נאלו, וכאשר הם בתפקידם, מי אמר להם מה תעשו... אפיי' כל העולים בלו וחרב על ידי דרך הגוים היה, וזה אכפת לה. אחריו כי הוא רב ושבט המשללים ביזו, כי הוא במרומי קשת, ומודיעו להורייש מפלכו נם לבניינו בגעמיהו או ברוחינו וגופנו לזרב... וטבבים עצמן על יהונתן: בכח תורתך, ולבצערם עטפם לרווחה, והם בטוחים בעצמן זה, עד כי עברו ובמלוא: היה בלא היי, וכן עם שודדים והתנים באלו מכל חטא עמי, עד כי יתמו התאים מן הארץ... להודיע כי בן הוא הבור מעמד הדור מן ימות המשיח. (הנואן הקדוש בעל "בל העברי" ז"ל)

הערב رب שליטים על ישראל

הראשים על ישראל היו בכל אטר ואטר – הערב רב, וכל יראי השם והו בצער ובדחק תהום – מהה יהוי הדיןין וokable שוחר, ותමלא הארץ חמס מנפניהם.

הטימנים לדור עקבותא דמשיחא

בתוכו: בסוף הגלות לפני בית המשיח, הצעפה יסני – תגדל והתרבה החופזה, יזכיר יאמיר, הונפן תאן פריה והוין בזiker, ופירוש רישי על בן: לפי שהכל יעסוק במשתאות, ומלאות תחפץ למיניותו, ואין תיכחת. בית ועד היה לנו, והוניל יהרב, והונבל ישם, ואנשי הונבל יסובבו מנייר לעיר ולא יהוננו, והכמת טפירים תפארת, ויראי חטא ימאס והאמת תהא נעררת, גערומים נגי זקנים יליבנו, זקנים יעמדו בפני קטעים, בן בונל אביי, בת קמה באמה, כלח – בחמותה, איובי אישני ביתו, פני הדור בפני חבלב, הבן איינו מתביש מאבו, ועל מי יש לנו להשען על אבינו שכשימים (פסכת סוטה דף כ"ט)

אין מוכיה – כולם אנשים חטאים
אין לך אדם שיוכיל להוכיח, שכולם נבשלים בהטה, ובשמופיה, אומר לה: "אתה כמוני...", שכלו החכמים ואין למד תורה...

פני הדור כפני הכלב וכן מפני ניגיון

הזהה לומר שידי עוי פנים. בדכתי: יהכלבים עוי גפס החדו, כי פרנס לפי הדור – שציצפא יסנו... ומאנמי הדור יהו טערב רב כי בסמנים יש באומו והו. (עין יעקב)

על ידי עוז כנמור לעבדות ה' יצילו

יראי ה' לעמוד גנד הדור

ובזה אפשר לפירוש מה אמרו זכרונות לברכה בסוף סופה: בעקבותא דמשיחא הצעפה יסני, דהו ידווע שבל דבורי הצעפני זכרונות לרברכה, שברור בונות הדור מרומו בה גב דבר מוב, שסוף כל טפ, אף על פי שרוכב הדור יהו כמו שציזרו אותם שם, מכל מקום ישאו עוז ייחידי סגילה דבוקים בהשם יתברך ובתרותו הקדושת, אבל איך יובל לעמוד גנד רוב העולם? בעל כורחים יהו ציריים למודה עות וחוצפה לדוחות "עו כנמור" בפני המלעיגין, וזה בונות דבירות זכרונות לרברכה, "חוצפא טבי" – דרכ על ידי מודה עות וחוצפה יכול לעמוד גנד והרום של הדור ולא להסנו. (חוצפי תורה שלח)

לשונו: "שהערב רב היה חלק הרע של משה, ושלשה רצח לאחנן... ומשה עצמו יקום בכל דור ודור ויתגנגל נס ביום אל דרא בתורה בין ערָב רְכָב... ועתה רְבָב הַדּוֹר וְרִאשֵׁים שלם יטְעַנְּ בְּנֶגְנֶל – אחית לחמיישים שנה, שלא יטְעַנְּ ראש ערב רב את ישראל לדורים שונים... עד בגין לשונו וקדושה.

וכן מבואר בזוהר פרשת נše דהראשית די כל אחר ואדר יהיו מהערב רב ותමלא הארץ חמס מפניהם, ושם מוחזר הקדוש פרשת תצא דבסוף הנולות ישפטו על ישראל רמאים ודוויין שקר וערב רב עין ש'

רוב הדור עם הראשונים שלם מהערב רב,

ושלא יטעו את ישראל בדרכיהם
מקוללות, זההր מן היועץ לפדי דרכו,
שתליך ברוך החדש לבוזת את כל
התפילה והמצאות בסכלויות של כסיל
בחושך חולך

ועתה רוב הדור עם הראשונים שלם מהערב רב, ושליא יטעו את ישראל בדרכיהם מקוללות, זההר מן היועץ לפדי דרכו, שתקל בדרך החדש לבוזת את כל התפילה והמצאות בסכלויות של כסיל בחושך חולך, כמו שעשה הטעמה והארור, שטהעה את כל העולים בדורים טרורות כלעה, וכן כל דור, אלה החזרה להונגלי משה רבני כל דור, וכן כבון דארזי ורבו ישראל בעל שם טוב וכן כל דור צדיקא, שלא יטעו ערב רב עם ראשי שלם את ישראל וכל זה מבואר בליקוט תורה פ' ואთחנן, עד כאן לשונו. (וודרior בראשית ד' קי"ז)

בעבורה זורה ממש הגאה להיות רב ורביה עכורה וזה, שההוא הראה להשתרר לרבי ורביה, שלא לשם שמם, ורצו לו הרים לכל הצדיקים מורה נאותו, שיריו כולם נכנעים התהתי, והוא בור ריק של נחשים: עקרבים, והמשתווה והונגע לו הדא משיחתודה לעבודות כל דבר. (וודרior צו שמית ד' פ"ז).

ಅಪಿಲ್ ಜರಿಕ ಅಮ್ತಾ ಏಡಿ ಕೊಲ್ ಲಗ್ಬರ್ ಉಲ

הראשים השקרים

משמעותו כישע כמה ראשי ערבי בעיר או מדינה המתנהגים בשקר: בהתנשאות של שוא, ושכדינה תלמיד הכם וצדיק אחד המתנהג באמת כל אמתה וככל טהור נשבור כאשר עסוק בתורה לשם ומדבק את עצמו אל האמת, או יתרפהו כל פועלן און ושקה, ולא יהיה להם כה כלך להשפיל האמת: לרוםם השק, ובכלל כל האמת, אך שטחיה הילכלה הכרבה דברם ד' רוס עפ"ד א').

אימתי יבוא הגואל?

אמרו ישראל לפני הקדוש ברוך הוא: אימתי יבוא הגואל – לכריזדו ליריה התהנתנה, אותה שעיה אני גואל אתכם... (ליקוט שענין)

מעמדם של הגודלים בדור

לפני ביא המשיח יראו הגודלים כך: כל מהשבחת להרכות בכבוד עצם: ביבם: להויש מלכטו לבניינו עד עולם. בכבוד שמים אלס טפל דטפל, עישם שוכנים מכל הטעאי עמי, טובבים על עצם ועל יוסם, וכי יאמר להם מה תעשה... לבסוף – יטבלן, וכן מובא בתוספות בן יהוא: מלכים אלו ומאנ מלכי רבנן אשר כל מהשבחתם לזרבות בכבוד עצמן וכבוד